

دعای پولس رسول در کولسیان فصل یک

همه ما جزئی از امتهای یا غیریهودیان به شمار می‌آییم و دلیل اینکه توانستیم خبر خوش نجات از طریق عیسی مسیح را بشنویم این بود که زنان و مردان غیوری با از خودگذشتگی و ایثار خود در دوران ابتدایی تشکیل کلیسا حاضر به رها نمودن تمام موفقیت‌های دنیوی خود برای گسترش انجیل شدند. آنان از جان خود گذشته و سختی‌های بسیاری را پشت سر نهادند تا نه تنها این خبر خوش را به گوش غیریهودیان برسانند بلکه الگویی از یک خادم محبوب برای عیسی مسیح را نیز برای ما به جا گذارند. با مطالعه‌ی عهد جدید می‌توان با تعدادی از آنها آشنا شد که در میانشان نام پولس (سولس) بیش از دیگران به چشم می‌خورد. اگر به دنبال درک بهتری از خدمات کلیسا هستیم، شخصیت و خدمات پولس می‌تواند بهترین گزینه پس از عیسی مسیح برای مطالعات ما باشد.

در فصل ۷ کتاب اعمال می‌بینیم که استیفان را پس از موعظه‌ی تکان دهنده‌ی او سنگسار می‌کنند و نویسنده (لوقا)، این فصل را با این جمله به پایان می‌رساند:

اعمال رسولان ۷: ۶۰

«و سولس در قتل او راضی می‌بود.»

در ادامه نیز مشاهده می‌کنیم که پولس برای جفا رساندن و شکنجه‌ی ایمانداران به نقاط مختلف سفر می‌کند تا زمانی که عیسی مسیح در راه دمشق بر او ظاهر شده و پس از آن پولس به او ایمان می‌آورد و مسیح او را برای انجام خدمات خود و گسترش انجیل در بین غیریهودیان برمی‌گزیند. در مقابل پولس نیز برای انجام این خدمات تمام موفقیت‌های زندگی گذشته‌ی خود را رها می‌کند و این عمل او باعث می‌شود که غیریهودیان قادر به شنیدن انجیل عیسی مسیح شوند.

پولس در رساله‌ی دوم قرنتیان باب ۱۱ آیه ۲۸ می‌گوید:

«۲۸ بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن باری که هر روزه بر من است، یعنی اندیشه برای همه کلیساها.»

بنابراین تنها دغدغه‌ی پولس رسول پس از ایمان به عیسی مسیح، گسترش کلیسا و ترویج تعالیم صحیح در آن بود. امروزه همه‌ی ما ایمانداران نیز باید کلام خداوند را بیاموزیم و تلاش کنیم تعالیم صحیح را به دیگران انتقال داده و از سختی‌ها نترسیم زیرا ایمان داریم که تمامی قدرت در آسمان و زمین به دستان عیسی داده شده و او هیچگاه ما را ترک نخواهد نمود.

پولس رسول الگوهای بسیاری را برای ما به جای گذاشته است که از آن جمله می‌توان به الگوهای صحیح برای دعا کردن نام برد. برای درک بهتر این الگوها نگاهی به دعای پولس در رساله به کلیسای کولسیان انداخته و آن را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

کولسیان ۱: ۹ - ۱۳

«۹ و از آن جهت ما نیز از روزی که این را شنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسألت نمودن تا از کمال معرفت اراده‌ی او در هر حکمت و فهم روحانی پر شویم، ۱۰ تا شما به طریق شایسته‌ی خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید، ۱۱ و به اندازه‌ی توانایی جلال او به قوت تمام زور آور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید؛ ۱۲ و پدر را شکر گزارید که ما را لایق بهره میراث مقدسان در نور گردانیده است، ۱۳ و ما را از قدرت ظلمت رها نیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت.»

پولس رسول همانطور که الگوی خاصی را برای توضیح مسائل الاهیاتی دارد الگوی خاصی را نیز برای دعا کردن مورد استفاده قرار می‌دهد. او گاهی موضوع الاهیاتی بسیار سنگین و بزرگی را بیان می‌کند و سپس آن را به قسمت‌های کوچک تقسیم کرده و برای مخاطبان خود توضیح می‌دهد و یا برعکس عمل نموده و موضوعات کوچکتر را کم با مخاطبین در میان گذاشته و در نهایت یک نتیجه‌گیری بسیار بزرگ و سنگین را ارائه می‌کند.

« ۹ و از آن جهت ما نیز از روزی که این را شنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسألت نمودن تا از کمال معرفت اراده‌ی او در هر حکمت و فهم روحانی پر شوئید.»

او در این آیات الگویی را برای دعا کردن استفاده می‌کند که به راحتی می‌توان متوجه تفاوت آن با الگوی دعاهای ما ایمانداران شد. معمولاً دعای ما ایمانداران در مورد موضوعات دنیوی و انسانی مثل برکات مالی یا شفای جسمانی است. هرچند این نوع دعا را نمی‌توان اشتباه دانست اما لزوماً نمی‌توان آن را کاملاً کتاب مقدسی نیز قلمداد نمود.

کتاب مقدس با بیان موضوعات الاهیاتی به ما ایمانداران کمک می‌کند تا خداوند را بهتر بشناسیم. اهمیت این موضوع را می‌توان در موضوع دعاهای اشخاصی همچون پولس نیز مشاهده نمود. او برای ایمانداران کلیسای کولسی دعا می‌کند که به معرفت و شناخت اراده‌ی مسیح برسند. هدف اصلی از شناخت خداوند، از میان برداشتن فاصله‌ای است که به دلیل گناه میان انسان و خداوند به وجود آمده است. شناخت عیسی مسیح مهم‌ترین و بهترین اتفاقی است که می‌تواند در زندگی شخصی بیفتد. به عبارت دیگر اگر شخصی خداوند را نشناسد نه تنها در گناهان خود غرق شده و مرگ ابدی در انتظارش است بلکه به خاطر تاریکی روحانی که در آن به سر می‌برد قادر به تشخیص راستی و همچنین انجام اعمال نیکو نیز نخواهد بود.

دی.ال.مودی که بنیانگذار یکی از بهترین دانشگاه‌های الهیاتی کتاب مقدس است می‌گوید:

اگر شخصی که کارش دزدیدن پیچ و مهره‌های ریل راه آهن است را برای تحصیل علم و دانش به دانشگاه بفرستید، پس از اتمام تحصیلاتش قطار را همراه با بارش از روی آن ریل‌ها خواهد دزدید!

اگر تحصیل علم و دانش بدون شناخت عیسی مسیح باشد سرانجام غرور را برای فرد به ارمغان آورده و شخص را از شناخت عیسی مسیح دور خواهد کرد.

در ادامه‌ی آیه ۹ کولسیان می‌بینیم که پولس از حکمت سخن می‌گوید. حکمت در کلام خداوند از اهمیت بسیار بالایی برخوردار بوده و متشأن علم و دانش معرفی گردیده است اما نه آن علم و دانشی که دنیا به ما معرفی می‌کند. از نگاه کتاب مقدس، حکمت از دانش کلام خدا و شناخت عیسی مسیح سرچشمه می‌گیرد و شخصی که عیسی مسیح را بشناسد از حکمت او نیز برخوردار خواهد شد. اگر به دنبال درک اراده‌ی خداوند در زندگی شخصی خود هستیم باید شبانه روز در کلام او تفکر نموده و آن را بیاموزیم و با دعا به حضور او رفته و از عیسی مسیح درخواست کنیم تا حکمت خود را به ما نشان دهد.

از طرفی باید به این موضوع توجه داشت که دعا برای انجام اراده‌ی خداوند در زندگی شخصی می‌تواند خطرناک‌ترین دعا باشد! اگر به دنبال درک اراده‌ی خداوند و انجام آن در زندگی خود هستیم، نخست باید کلام خداوند را مطالعه کرده و انجام شدن اراده‌ی او را در زندگی دیگران مشاهده کنیم. سپس باید ببینیم که این موضوع از نظر دنیوی چه مشکلاتی را برای آنها به همراه داشته است تا با اشراف به پیامدهای احتمالی آن، به دنبال انجام شدن اراده‌ی عیسی مسیح در زندگی خود باشیم!

پولس به دنبال اراده‌ی خداوند در زندگیش بود. در دیگر سو این احتمال وجود دارد که او تمام عهد قدیم را از حفظ می‌دانست ولی با این حال، سه سال را برای شناخت عیسی مسیح، درک اراده‌ی او و انجام آن صرف کرد و سپس طبق دعوت او برای گسترش انجیل به سوی امتهای روانه گردید.

پولس یک یهودی بود و برای یهودیان معاشرت نمودن با امتهای (غیر یهودیان) گناه محسوب می‌شد. او می‌دانست که برای انجام اراده‌ی مسیح باید بسیاری از هنجارهای فرهنگی و درونی خود را کنار بگذارد تا بتواند برای خدمت به میان غیر یهودیان برود. عیسی به شاگردانش

مسئولیتی داده بود که می‌بایست حتماً به انجامش می‌رساندند. این مسئولیت، گسترش خبر خوش نجات از طریق ایمان به عیسی مسیح در بین تمام اقوام دنیا بود. پولس رسول و همچنین ما نیز به عنوان ایمانداران در زمره‌ی شاگردان مسیح قرار می‌گیریم و از این قاعده مستثنی نیستیم.

زمانیکه به موضوع شناخت اراده خداوند در زندگیمان فکر می‌کنیم، با این سوال مواجه می‌شویم که آیا این دعای پولس در زندگی ما در حال انجام است یا خیر؟ پولس رسول در این آیه پاسخ پرسشمان را اینگونه بیان کرده است:

« ۱۰ تا شما به طریق شنایسته‌ی خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید.»

یکی از راه‌هایی که می‌توان میزان شناخت خود از عیسی مسیح را سنجید، بررسی رفتارمان به عنوان ایمانداران به او است. رفتار ما همچون عقربه‌ی نمایشگر باک بنزین ماشین است؛ وقتی باک بنزین ماشین خالی باشد این عقربه نیز پایین است. در زمان بررسی رفتار خودمان اگر پیشرفتی روحانی را مشاهده نکنیم، به این معنا است که در درونمان مشکلی وجود داشته و در واقع از روح خالی هستیم. در این صورت ممکن است که حتی تولد تازه‌ی روحانی هم در ما شکل نگرفته باشد. شخصی که از نو متولد شده باشد الویت اول زندگیش را جلال دادن عیسی مسیح قرار داده و از تمام توانایی خود برای انجام اراده‌ی خداوند استفاده می‌نماید.

پاسخ بعدی پولس برای پرسش ما این است که:

« ۱۱ و به اندازه‌ی توانایی جلال او به قوت تمام زور آور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید.»

آیا در زندگی خود صبور هستیم و مشکلات را با صبوری و شادمانی پشت سر می‌گذاریم یا خیر؟

پولس در فیلیپیان ۴: ۱۱ می‌گوید:

« ۱۱ - نه آنکه در باره‌ی احتیاج سخن می‌گویم، زیرا که آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، خرسند باشم.»

ما ایمانداران نباید اجازه دهیم که شرایط و اتفاقات اطراف به صورت بلند مدت بر روی شادی ما تاثیر بگذارند و همانطور که پولس از طریق شناخت عیسی مسیح آموخت که در هر شرایطی خرسند باشد، ما نیز آموخته و خرسند باشیم. زندگی طبق اصول عیسی مسیح سخت نیست بلکه کاملاً غیر ممکن است ولی ما ایمان داریم آن روحی که در ما حضور دارد، در ما عمل کرده و ما را به شباهت عیسی مسیح در خواهد آورد. اگر روح القدس و عمل او را از زندگی خود حذف نماییم مثل این است که اکسیژن و یا دم و بازدم را از زندگی خود حذف کنیم.

تعریف خرسندی در مسیحیت بسیار متفاوت با تعریف خرسندی در دیگر ادیان است. در تمام ادیان شادی از طریق انجام اعمال نیک و ثواب و کسب برکات زمینی به دست می‌آید، اما در مسیحیت خرسندی از طریق مواجه شدن با سختی‌ها و عبور کردن از آنها با شادی و با تکیه بر قدرت عیسی مسیح به دست می‌آید.

در زندگی همه‌ی انسانها دو نوع آینده وجود دارد: آینده‌ای قطعی که حتماً به انجام می‌رسد و آینده‌ای که نامشخص بوده و نسبت به شرایط به انجام می‌رسد. همه‌ی ما انسانها بعد از ایامی خواهیم مرد و درست به همین دلیل است که عیسی مسیح در متی ۶: ۳۳ می‌گوید:

« ۳۳ لیکن اول ملکوت خدا و عدالت او را بطلبید که این همه برای شما مزید خواهد شد.»

عیسی مسیح به دلیل حتمی بودن مرگ برای همه‌ی انسانها، ما را دعوت می‌کند تا به دنبال ملکوت خداوند و عدالت او باشیم زیرا همه چیز بر روی زمین می‌تواند تغییر کند و از بین برود و بدست آوردن آنها کاملاً وابسته به شرایط دنیا است اما ملکوت خداوند و همچنین عدالت او همیشه ثابت است و هرگز تغییر نمی‌کند.

پولس در کولسیان ۱: ۱۲ می‌گوید:

« ۱۲ و پدر را شکر گزارید که ما را لایق بهره میراث مقدسان در نور گردانیده است.»

اگر کودکی را به فرزندی بپذیریم هرگز قادر نخواهیم بود ذات خود را در زمان تعلیم دادن و تربیت کردنش به او انتقال دهیم و او را کاملاً به شباهت خود در آوریم. کلام خداوند بارها بر این موضوع تأکید کرده است که خداوند، ما ایمانداران را به عنوان فرزندخواندگان خود پذیرفته است و همچنین ذات الهی خود را نیز به ما انتقال داده و در طی پروسه‌ای به شباهت خود در خواهد آورد. پطرس رسول نیز بارها در رسالات خود بر شراکت ایمانداران در قدوسیت و جلال عیسی مسیح و در واقع شراکت در ذات الهی او اشاره کرده است.

پولس در کولسیان ۱: ۱۳ اشاره می‌کند که نجات خداوند با نجات دنیوی کاملاً متفاوت است.

«۱۳- و ما را از قدرت ظلمت رهنیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت.»

یک آتش نشان وقتی برای خاموش کردن آتش به خانه‌ای می‌رود در اولین قدم، اشخاصی که در آتش گیر افتاده‌اند را از خانه خارج می‌نمایند. این نمونه‌ای بسیار خوب از نجات زمینی برای ما انسانها است. اما خداوند کاملاً متفاوت عمل می‌کند؛ او نه تنها ما را از آتش و تاریکی خارج کرده است بلکه ما ایمانداران را به ملکوت و روشنایی عیسی مسیح نیز منتقل ساخته است. به عبارت دیگر خداوند نه تنها ما را از تاریکی و قلمرو شیطان نجات داده است بلکه بلافاصله به عهد خود عمل کرده و ما را به ملکوت خودش منتقل ساخته است و دیگر هیچ قدرتی نمی‌تواند کوچک‌ترین آسیبی به ما وارد کرده و از دستان پر محبت خداوند خارج نماید.

بنابراین هر یک از ما ایمانداران باید بکوشیم تا با استفاده از الگویی که پولس رسول ارائه داده است برای یکدیگر دعا کرده و با شناخت بیشتر عیسی مسیح، نه تنها خود بیشتر به شباهت او در آییم، بلکه دیگران را نیز در این امر تشویق کرده و با استفاده از کلام خداوند به آنها یاری رسانیم.

آمین